

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 2. De aspectu, cantilenis, & ornatu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

R. 1. Si inter eos exercentur, ut necessarii ad naturam excitandam debiti reddendi gratiâ, ac prolis generandæ, nullum peccatum continent.

R. 2. Si tactus illi fiant sine ordine ad copulam, sed in illis sistatur, tunc vel fiunt cum periculo pollutionis in utroque, vel in altero conjugè, & sic constat esse mortalia. Idem iudicia de delectationibus viduæ de copula præterita, virginis sponsæ de futura.

Contactus autem conjugum solius voluptatis causâ exerciti absente morali periculo, non videntur esse, nisi venialia; quia in non conjugatis sunt mortifera, eò quòd concubitus, ad quem naturâ suâ ordinant, in his est peccatum mortale; contrâ ergò sicut concubitus conjugum solius voluptatis causâ non est peccatum mortale, ita neque impudici hujusmodi contactus.

Quod attinet ad sponfos, his non magis sunt liciti amplexus, tactus impudici, quàm quibuscumque liberis.

§ 2. De aspectu, cantilenis, & ornatu.

R. **A** Spicere personam alterius sexûs in parte honesta, delectando de ejus pulchritudine, non est peccatum, aliquando nec veniale. Potest tamen esse ratione periculi, maximè si sit diuturnus, V. G. circa fœminam pulchram; nam aspectus facit, ut phantasia apprehendat rem illam, non solum ut delectabilem visui, sed

sed etiam ut delectabilem tactui, & carni, ex qua imaginatione sequitur in affectu complacentia, in spiritibus commotio, in membris rebellio. Itaque curiosi aspectus sunt valde vitandi, nam multi ex illis sunt lapsi in gravia peccata. Admiscet se plerumque diabolus, & facit, ut species visa assidue obversetur phantasie, quæ sensim affectum allicit, & naturam commovet. *Nequius oculo quid creatum est? Eccl. 31. Quapropter pepigi fœdus cum oculis meis, ut ne quidem cogitarem de virgine. Job. 31.*

2. Aspicere absque necessitate partes secretiores, vel in se, vel in aliis, grave peccatum censetur, nisi levitas &c. excuset; quia hoc valde honestati naturali adversatur, adeò, ut primæ parentes, cum essent conjugii vinculo inter se conjuncti, erubuerint se nudos aspicientes, & propterea fecerunt sibi perizomata, Gen. 3.

A fortiori arguendi sunt abominandi isti aspectus, qui fiunt ex mortificatione, ut dicunt, & de quibus agit S. Anton. 1. p. tit. 5. cap. 1. §. 3. qui sub specie mortificationis fœminam coram se nudari faciebant. Vah brutale hominum genus!

3. Aspicere concubitus viri cum fœmina, etiam ex sola curiositate, culpa gravis est; quia hic aspectus excitat ad libidinem, & res venereas.
4. Puella, quæ se præbet conspiciendam adolescenti, à quo credit turpiter se aspiciendam, mortaliter peccat peccato scandali, quando datâ operâ se præbet illius conspectui absque

ulla necessitate, sed potiùs ex quadam vanitate, non ignorans turpem illius amorem.

5. Et generaliter: qui sentit se sæpè lapsum in peccatum mortale ex intuitu hujus, vel istius mulieris, sub culpa gravi à curiosis aspectibus abstinere tenetur. Qui affectu libidinoso, ut dum invicem ad libidinem fixis inflammant aspectibus, foeminã aspicit, graviter delinquit.

Quid censendum de turpiloquio, cantilenis?

1. Loqui turpia, & lasciva, ea scribere &c. cum intentione seipsum, aut alium excitandi ad opus carnale, vel cum animo se oblectandi rebus ipsis turpibus, quæ narrantur, & imaginationi objiciuntur, vel cum periculo alicujus similis delectationis veneræ extra matrimonium, regulariter est peccatum mortale.

Dicitur *extra matrimonium*, quia si conjuges loquantur inter se de illis operibus, quæ sibi licent, aut de quibusdam aliis, quas absque peccato mortali possunt, non peccabunt mortaliter, modò absit omne periculum pollutionis; caveant tamen coram parvulis de his loqui. Improbandus etiam mos quorundam, qui cum prole, cui rationis incipit præluere aurora, eodem lecto decumbunt.

2. Qui turpia audiunt, vel cantilenas ex quadam curiositate, ridentque reverà vel ob artificiosum, seu lepidum dicendi modum, & non ob ipsa turpia, non peccant nisi venialiter, modò per suum risum nulli scandalum generent, neque videantur auctoritatem præstare verbis

bis turpibus, aut ea cohonestare, neque velint testari, quòd talibus oblectentur.

3. Peccant mortaliter 1. qui cantilenas graviter obscœnas componunt. 2. Qui cantant, præcipuè coram aliis, cùm hoc vix fieri possit sine delectatione, vel consensûs periculo. Caveant insuper scandalizare parvulos, quia tunc præter turpiloquium, reperitur peccatû scandalii.

Peccant quoque mortaliter pictores, & artifices, qui pingunt, vel fingunt picturas, aut statuas inhonestas.

Quid dicendum de lascivo quorundam ornatu?

4. Peccant mortaliter puellæ lascivè se ornantes, ut faciunt, quæ mediâ ex parte nuda ostentant ubera, aut solùm transparenti obtegunt materiâ, quia membra ad libidinem inflammantia aliorum aspectui voluntariè objiciunt. Hinc Tertull. de velandis Virg. *Oro te, sive mater, sive soror, sive filia, secundum annorum nomina dixerim, vela caput. Si mater, propter filios; si soror, propter fratres; si filia, propter patres; omnes in te etates periclitantur.*

C O R O L L A R I U M

*De Tripudiis modernis, & forensibus
Conventiculis.*

Naturam tripudiorum optimè delineat, quisquis ea dixerit: *Conventus personarum utriusque sexûs, maximè juniorum, ubi ad sonum cujusdam instrumenti, vel cantionis per intervalla adolescen-*